

Det, som jeg spørger hr. René Christensen om, er, hvilke initiativer Dansk Folkeparti vil tage, for at færre borgere bliver udsat for kriminalitet. Lige nu har vi en situation, hvor man med forskellige forsøg osv. godt nok er i gang med at prøve nogle forskellige ting af, men hvor der ikke er en samlet strategi med et mål for, hvad man vil gøre for at undgå, at borgere igen skal udsættes for kriminalitet af folk, som vi engang har haft fat i – det er jo det, der er kernen.

Hvis den radikale ambition om at halvere tilbagefaldet i 2015 realiseres, er der 3.500 færre borgere, der vil blive udsat for grov kriminalitet, og der spørger jeg bare Dansk Folkeparti: Hvor mange færre borgere ønsker Dansk Folkeparti udsat for kriminalitet, og hvilke forslag har man til at gøre noget ved det? For ellers bliver det jo bare tom snak, når man taler varmt om intentionerne.

Kl. 18:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:35

René Christensen (DF):

Man må nok erkende, at det er svært at sætte tal på, hvor mange man kan redde af de her mennesker. Man skal også huske på, at den gruppe, vi taler om her, som kommer i fængsel, er de ældre, det er jo ikke børnene og de unge. Jeg mener virkelig, at man kan sætte ind med mange ting i forhold til børn og unge. Men når vi snakker om de ældre, som kommer i fængsel, må vi nok erkende, at en del af dem er meget hårde kriminelle, og nogle af dem vil det være meget, meget svært at hjælpe, selv om de eventuelt får en uddannelse.

Men når vi nu får set på alle de her tiltag, som kører her på et tidspunkt, når tingene kører færdig, vil vi gerne se på det og sige: Hvad er det, der er godt, og hvad er det, der er skidt? Og så må vi forholde os til det.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en kort bemærkning, og den er fra hr. Per Clausen.

Kl. 18:36

Per Clausen (EL):

Nu sagde hr. René Christensen, at han fik nogle lidt underlige oplevelser, da han læste det her beslutningsforslag. Jeg vil sådan set bare stille hr. René Christensen et forholdsvis enkelt spørgsmål. Hvad er vigtigst for hr. René Christensen: at reducere kriminaliteten eller at være sikker på, at straffen gør ondt?

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:36

René Christensen (DF):

Det kan jeg sige meget kort: Det er en kombination. Vi vil selvfølgelig rigtig, rigtig gerne hindre, at de kriminelle bliver kriminelle igen, men vi har også en forventning om, at det, at man får nogle begrænsninger i sit liv, og det, at man også føler en form for straf, er medvirkende til, at man tænker sig om en anden gang, man kommer til at stå i en lignende situation.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 18:36

Per Clausen (EL):

Nu er et af problemerne vel, at straf mest virker, fordi folk så i en periode ikke er på gaden, men det virker ikke ret forebyggende, og det virker, som tallene også viser, ikke ret helbredende – hvis man kan bruge det udtryk.

Jeg vil bare spørge hr. René Christensen, om han ikke tror, at det, at man får en straf, der også opleves som en straf, kan kombineres med, at man får en handlingsplan, der faktisk gør, at man, når man forlader fængslet, har bedre mulighed for at indgå i samfundet, end man havde, da man oprindeligt blev puttet i fængsel.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:37

René Christensen (DF):

Inden for de sidste 2 måneder har jeg set en udsendelse i tv, hvor man mødte en ung mand, som var kommet på en institution. Han var godt nok ikke kommet i fængsel, men han havde lavet noget kriminelt og skulle jo så straffes; han var blevet idømt straf, og den straf, han så fik, var at komme på en institution. Den måde, han følte at han fik hjælp på her, var, at man bl.a. kunne få lov at spille playstation, og at man fik alt det slik og cola, man kunne få. Den unge mand blev så spurgt: Hvad mener du om, at du har lavet et røveri på en tankstation? Og han svarede: Ja, hvis man ikke kan klare det, så skal man jo lade være at arbejde på en tankstation. Den unge mand følte på ingen måde, at han havde gjort noget forkert; han følte ikke, at han var blevet straffet.

Derfor mener jeg, at det er en kombination: Man skal føle en form for straf, og selvfølgelig